



ת"פ 28266/10/14 - מדינת ישראל נגד א ה

בית משפט השלום בפתח תקווה

25 יוני 2015

ת"פ 28266-10-14 מדינת ישראל נ' ה

ת"פ 28284-10-14

לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה
נגד
הנאשם
א ה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד קרן פינקלס ועו"ד נדב רייכמן

הנאשם וב"כ - עו"ד אורן שפקמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות תקיפה, אשר יוחסו לו בכתב אישום מתוקן. מדובר בעבירות אשר בוצעו כלפי הוריו. על פי עובדות האישום הראשון בחודש יולי 2014 או בסמוך לכך, על רקע ויכוח בנושא כמות האוכל שהובאה לנאשם על ידי הוריו מאירוע, היכה הנאשם את אביו ובעט בו, עד שזה נפל על הריצפה. כעבור שלושה חודשים לערך כמפורט באישום השני, לאחר יציאת יום כיפור, נכנס הנאשם לדירה המשותפת ודחף את אימו לתוך חדר, על מנת שלא תפריע לו לאכול. האם נעלה את עצמה בתוך החדר לנוכח חששה מפני הנאשם.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר מפורט מטעם שירות המבחן, המתאר בהרחבה את נסיבותיו. מהתסקיר עולה כי מדובר במי שאין לחובתו הרשעה קודמת או כל מעורבות קודמת בפלילים. הנאשם נטל אחריות לביצוע המעשים וזאת על רקע הקשר המשפחתי המורכב בינו לבין הוריו ואחיו, הכל כמפורט בתסקיר בהרחבה. התסקיר נוגע גם בקשיים הנפשיים מהם סובל הנאשם מזה שנים ארוכות ומציין כי לצד קשייו גילה לאורך השנים תפקוד תקין ויציב ושירות המבחן לא התרשם מקיומן של קשיים בשליטה על כעסים ומנטייה להתנהגות תוקפנית באופן כללי. עם זאת, ניכר כי בקשר עם בני משפחתו הוא מתקשה להגיב באופן מאופק ופועל מתוך תחושות של חוסר אונים וכעס מתמשך. על אף דפוסי התנהגות וחשיבה נורמטיביים וההרתעה הכרוכה בהליך עצמו, מתרשם שירות המבחן מהמשך קיומה של רמת סיכון להתנהגות אלימה ומכך שמצבו הנפשי המורכב מהווה גורם סיכון נוסף, כאשר המסוכנות עשויה לפחות ככל שיתמיד בהליך הטיפול בו הוא משולב כיום בביה"ח גהה.

עמוד 1



בסופו של יום ממליץ התסקיר על מתן צו מבחן, במסגרתו יעקוב השירות אחר המשך הטיפול בבית החולים. באשר לשאלת ההרשעה לא הוצגו מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית בנאשם כתוצאה מהרשעה בעת הזו, אך הוא הביע הרצון לשוב בעתיד לעבודה בתחום החינוכי ועל רקע זה על מנת לחזק כוחותיו ולא לחסום אפשרויות תעסוקה בעתיד, ממליץ שירות המבחן לבחון סיום ההליכים ללא הרשעה.

על הליך זה חלות הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, המחייבות קביעת מתחם עונש הולם לכל אחד מהאירועים בהם ביצע הנאשם עבירות. סוגיית המתחמים לא עמדה בלב הטיעון שבפני דומה כי אינה שנויה במחלוקת של ממש. לפיכך, אסתפק בהתייחסו קצרה ולפיה פגע הנאשם בערכים חברתיים חשובים ובראשם הצורך לשמור על שלומו הגופני והנפשי ועל שלווה רוחו של כל אדם, אינטרס אשר מתעצם בתוך המסגרת המשפחתית. רף האלימות שהפגין הנאשם בכל אחד מהאישומים לא היה גבוה, אם כי אין להקל ראש כלל וכלל באישום הראשון, אשר היה כרוך גם בבעיטות אשר הביאו לנפילתו של המתלונן ארצה. על רקע כל זה לצד כל אחד מהאישומים יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל, אשר יכול להגיע באישום הראשון עד 12 חודשי מאסר.

עיקר המחלוקת בהליך שבפני נוגע לשאלת ההרשעה. כידוע, הכלל הוא כי כאשר נקבע שאדם ביצע עבירה יש להרשיעו בדיון ורק במקרים חריגים ביותר יורה ביהמ"ש על ביטול הרשעתו של אדם בגיר, אשר הורשע בביצוע עבירה. הכללים הנוגעים לבחינת אפשרות זו הותוו בהילכת כתב ולפיה על הנאשם לעמוד בשני תנאים מצטברים. ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה קשה וקונקרטית בשיקומו ושנית סוג העבירה ונסיבותיה צריכים לאפשר ביטול על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העניש האחרים.

כפי שניתן ללמוד מהאמור בתסקיר מצבו של הנאשם מורכב ויש שיקולים לכאן ולכאן, גם בהקשר של סוגיית ההרשעה. מדובר כאמור באדם אשר אלו הם הסתבכויותיו היחידות בפלילים. מחוץ למסגרת המשפחתית מתפקד הנאשם באופן נורמטיבי והוא השכיל בעת האחרונה אף להשתלב בהליך טיפולי בתחום בריאות הנפש. כמו כן, בעבר עסק בפעילות חינוכית וקיימת אפשרות כי הרשעתו תקשה בצורה כזו או אחרת על חזרתו לתחום עיסוק זה. מנגד קיימים שיקולים משמעותיים, אשר מצדיקים הותרת ההרשעה על כנה. הסכסוך המשפחתי אינו פתור. שירות המבחן מתרשם מקיומה של מסוכנות. אין אינדיקציה לפגיעה קונקרטית ומיידית בעתידו של הנאשם וכן יש לזכור כי מדובר בשני אירועים, אשר התרחשו על פני טווח זמנים לא מבוטל, כאשר לפחות האישום הראשון אינו קל ערך ומחייב מענה עונשי משמעותי ומרתיע. בכלל ניתן לומר כי לנוכח מצבו המורכב של הנאשם והחששות הקיימים, נדרש במקרה זה המרכיב המרתיע, אשר כרוך בהרשעה ובמאסר מותנה. התוצאה הכוללת לטעמי הינה כי לא שוכנעתי כי מדובר במקרה הנכלל על אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם ראוי לבטל את ההרשעה ועל כן תעמוד ההרשעה על כנה.

באשר לעונש, מקובלת עלי העמדה לפיה יש להשית על הנאשם בנסיבות עונש העומד ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע ועל כן אאמץ את עמדת המאשימה ואשית מאסר מותנה, התחייבות כספית וצו מבחן, אשר נועד לסייע לנאשם בהמשך דרכו.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:



1. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות כלפי הגוף.
2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 1,200 ₪ שלא לעבור בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות כלפי הגוף. לא יחתום - יאסר למשך שבוע ימים.
3. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם ומובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, עשוי ביהמ"ש להתבקש לדון בעניינו מחדש.

הפקדה בתיק המעצר תוחזר לנאשם, בכפוף לכל הוראה מחייבת אחרת.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ה, 25/06/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

הוקלדעלידיפיתהדר